

El Pony Pisador i la gran cavalcada del folk

El quintet barceloní va actuar ahir a la sala Apolo de Barcelona tancant la seva gira de 2022

El Pony Pisador | Juan Miguel Morales

Fer música folk no és gens fàcil, i omplir un Apolo en solitari encara ho és menys. I això és precisament el que va aconseguir ahir a la nit **El Pony Pisador** en el seu concert de final de gira de 2022. El quintet barceloní arribava a aquest concert després d'una llarga gira presentant el seu darrer disc *It's Never Too Late for Sea Shanties* (Guspira Records, 2021), però, de cara a aquest darrer concert, la banda -custodiada per la banda Els Polzes Prènsils- va descarregar un amplíssim repertori de dues hores i quart i que va recuperar cançons de tots els seus discos.

El Pony Pisador va arrencar el concert amb "Dolores", que desplega les seves habituals melodies celtiques i va fer vibrar el públic des del primer moment. La van seguir diferents temes del seu repertori més recent, com "John Kanaka" o la multiestilística "Essequibo River" -del mencionat *It's Never Too Late for Sea Shanties*-, la famosa "La noble vila de Su" i diversos dels seus mems sonors inclosos a *Jaja Salu2*, (Guspira Records, 2021), com "Kevin, el koala professor de física quàntica", "Sandra, la serp socorrista" o "Gustau, el gos contrabaixista".

El Pony Pisador a l'Apolo (2/12/2022) Foto: Juan Miguel Morales

Aprofitant la cita i la llarga actuació, la formació va interpretar senceres algunes de les seves cançons de major extensió, com el sea *shantie* mexicà "Santianna" i la cinematogràfica "L'abordatge". Entremig, també van aparèixer les diferents col·laboracions del concert. La primera va ser la del trio **Marijuaris**, que van entonar la preciosa balada "Carta de navegar" -ideada a partir d'un cançoner de Joan Amades-; les va seguir **Still III (Lágrimas de Sangre)**, que va recuperar el rap humorístic de "Jetpack Jordi"; després va ser el torn del duet de folk **Lauzeta i**, per últim, **Tarta Relena** va pujar a l'escenari per cantar una cançó completament inèdita, que no està enregistrada ni havia estat mai tocada en directe fins llavors.

Per descomptat, tampoc hi van faltar els moments hilarants que sempre brinda **El Pony**. Els més destacats va ser la broma sonora de Ramon Anglada (guitarra i cantant) i Martí Selga (flautes i cantant) que van introduir com "una cançó tradicional de Papua Nova Guinea" i alguns dels seus balls més còmics, com el que van mostrar a l'antihit de pop "La balada de Nils Olav".

El Pony Pisador a l'Apolo (2/12/2022) Foto: Juan Miguel Morales

A la recta final, la banda es va quedar sense temps i va haver de posar la directa per no deixar-se cap de les seves cançons més destacades a la recambra. Una d'elles va ser "El meu pare és un formatge", en què Guillem Codern (banjo i cantant) va fer gala del seu cant iòdel tirolès. Poc després, el mateix Codern va ser fortament aclamat pel públic quan va interpretar de forma magistral "Daglarym", on va exhibir-se fent ús de la tècnica cant difònic tuvà. Finalment, va tancar la nit la coneguda "Tot és part de ser un pirata", que va acabar de forma una mica precipitada, ja que la banda s'havia quedat sense temps per lluir el final que tenien preparat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=S67lc1XJ3mE>

El Pony Pisador tanca l'any per la porta gran, omplint l'Apolo i amb un públic totalment entregat al seu humor histriònic. Les dues hores i quart van ser una gran cavalcada de música folk abans que **el Pony** torni a la càrrega als escenaris amb més *shanties*, més melodies celtes, més humor i, qui sap, si amb noves cançons.